

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΚΑΘΗΚΟΝ Η ΨΗΦΟΣ

Τινὲς ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων μάλιστα πολιτῶν, ἰσχυ-
ζόμενοι ὅτι εἶναι προαιρετικὸν δικαίωμα αὐτῶν τὸ
ψηφίζειν ἢ μὴ ψηφίζειν, ἐγκληματοῦσιν αὐτόχρομα
κατὰ τῆς πατρίδος, ὅχι μόνον κωφεύοντες εἰς τὴν πρόσ-
ταλῆσιν αὐτῆς πρὸς ἐνέργειαν ἐκλογῶν, ἀλλὰ καὶ μετὰ
ερισσῆς ἀναισθησίας καυχώμενοι ἐπὶ τούτῳ καὶ δι-
όντες κάκιστον παράδειγμα εἰς ἀνοήτους μιμητάς.

Ἄλλ' ἂν εἶναι ἐγκλημα καθ' ἡμᾶς — ἀτιμία μάλι-
στα κατὰ τοὺς ἀρχαίους — τὸ νὰ μὴ δεικνύῃ τις τὸ
πρέπον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν πολιτείαν τοῦ τόπου
τοῦ καὶ ν' ἀδιαφορῇ ποῖοι θὰ κυβερνήσωσιν αὐτόν, —
τοῦτο δὲ διαπράττουσιν οἱ ἀπέχοντες τῶν ψηφοφοριῶν,
τὸ ἐγκλημα καὶ ἡ ἀτιμία γίνονται βαρύτερα καὶ
ἐπαισιώτερα σήμερον, καταντοῦν κακουργήματα καὶ
τροδοσίαι, προκειμένου ὅχι περὶ τοῦ διαδακτικοῦ ἐνε-
ργώτος, ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ τοῦ μέλλοντος τῆς ἐκπρο-
σωπούσης τὸ Γένος ὁλόκληρον ἐλευθέρας πατρίδος.

Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῆς κα-
πολικῆς ψηφοφορίας δὲν ὑπῆρξαν πάντοτε ἀνάλογα
πρὸς τὰς βλέψεις καὶ τοὺς πόθους τῶν ἐκλεκτοτέρων
καὶ ὅτι ἡ κατ' ἀριθμὸν ὑπεροχὴ τῶν πολλῶν ἀπεμά-
χρυνεν ἐκ τῶν καλῶν τοὺς ὀλίγους, φθάνομεν εἰς τὸ
συμπέρασμα ὅτι οἱ ὀλίγοι αὐτοί, οἱ ἀξιοῦντες ὅτι εἶ-
ναι ἐκλεκτότεροι, παύουσιν ὄντες τοιοῦτοι· διότι ἐκλε-
κτοὶ πανταχοῦ καὶ πάντοτε ὑπῆρξαν οἱ ἀγωνιζόμενοι
νὰ ἐπιβάλωσι τὰς ιδέας τῶν καὶ ὅχι οἱ κοιμώμενοι
μετ' αὐτῶν ἢ λιποτακτοῦντες.

Ἀλλὰ προκειμένης ἀναθεωρήσεως τοῦ πολιτεύμα-
τος ἐξαιρετικὴν δύναται νὰ ἔχωσι σημασίαν αἱ ψῆφοι
ἐκείνων, οἵτινες διὰ τοιούτων προφάσεων ἐδικαιολογοῦν
μέχρι τοῦδε τὴν ἀποχὴν τῶν. Καθῆκον ἔχουσιν οὗτοι
νὰ σπεύσωσιν εἰς τὴν ἐπιτακτικὴν τῆς Πατρίδος φωνὴν
καὶ νὰ μὴ ἀφήσωσιν ἀπολέμητα τὰ ρεύματα, ἅτινα
μέχρι τοῦδε τοὺς ἀπεμάχρυνον ἐκ τῆς κάλπης. Διότι
ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁμολογοῦν οὗτοι καὶ κηρύττουν
ὅτι ἡ ψῆφος δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ἀπόκρισις εἰς τὴν
Πατρίδα ἐρωτῶσαν

— «Ὑπὸ τίνων θέλετε νὰ κυβερνᾷσθε»,

ἀλλὰ ἰδιαίτερον προσὸν καὶ χαρακτηριστικὸν
ἐκείνων ὅσοι ἔχουν συμφέροντα ὠρισμένα εἰς τὸ πολι-
τεύεσθαι ἢ συμπαθείας καὶ ὑποχρεώσεις πρὸς τοὺς πο-
λιτευομένους.

Ἀλλὰ τοιαύτην τινὰ βλάβημον ὁμολογίαν δὲν θὰ
ἀνεχθῇ ἡ μέλλουσα νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὴν ἐθνικὴν κυ-
ριαρχίαν συνέλευσις καὶ θὰ διδάξῃ, ἐλπίζομεν, πάντας,
ὅτι ἡ ψῆφος δὲν εἶναι προαιρετικὸν δικαίωμα ἀλλ'
ὑποχρεώσεις ἱερὰ καὶ καθῆκον, τοῦ ὁποίου ἡ παράβασις
πρέπει νὰ τιμωρῆται ὑπὸ τοῦ νόμου.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Θ'.

(Ματθ. ιδ' 22, 34).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθη-
τάς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν
εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους· καὶ ἀπο-
λύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προ-
σεύξασθαι. ὥσας¹ δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. τὸ
δὲ πλοῖον ἦδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμε-
νον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. τε-
τάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα ἐτα-
ράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα² ἐστὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ
φόβου ἔκραξαν³. εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
λέγων· θαρσεῖτε,⁴ ἐγὼ εἰμὶ· μὴ φοβεῖσθε. ἀποκριθεὶς
δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ⁵ σὺ εἶ, κέλευσόν με
πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. ὁ δὲ εἶπεν, ἐλθέ. καὶ
καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ
τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. βλέπων δὲ τὸν ἄνε-
μον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι
ἔκραξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με. εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ·
Ὀλιγόπιστε! εἰς τί⁶ ἐδίστασας; καὶ ἐμβάντων αὐτῶν
εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ
ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· ἀληθῶς Θεοῦ
Υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἤλθον εἰς τὴν γῆν Γεν-
νησαρέτ.

Σημειώσεις.

1) Ὁ ψῆς = δαίμων· ὥσια μετὰ τὴν δύσιν. 2) Φάντασμα =
οὐχὶ σῶμα ἀληθές, ἀλλὰ πνεῦμα προσλαμβάνον φαινομένην τινὰ
μορφήν καὶ σχῆμα. 3) Ἐκραξάν, ἀφῆκαν κραυγὴν φόβου. 4)
Θαρσεῖτε. Ὁ Σωτὴρ λέγει τοῖς μαθηταῖς· ἔχετε θάρρος· ἐγὼ
εἰμὶ ὁ ἐκ τῆς φωνῆς γνωστὸς ὑμῖν διδάσκαλος. 5) Εἰ σὺ εἶ =
ἐπειδὴ σὺ εἶ. 6) Εἰς τί = ἵνα τί, διατί ἐδίστασας.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου Κεφ. Γ' ἐδ. 9.

ΣΥΝΕΡΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἀδελφοί, λέγει, ὁ Παῦλος, ἀφοῦ ἐξύμνησε τὴν παντοδύ-
ναμίαν τοῦ Θεοῦ ἀποδίδων εἰς τὴν χάριν αὐτοῦ πᾶσαν ἀ-
γαθοποιὸν ἐνέργειαν καὶ δύναμιν, ἀδελφοί, ἡμεῖς ἐνεργοῦν-
τες ἐπίσης ὑπὲρ τοῦ καλοῦ ἀνυψούμεθα πρὸς τὸν Θεὸν καὶ
λαμβάνομεν τὸν ὑψηλὸν τίτλον τοῦ συνεργοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ
ἔργῳ τῆς σωτηρίας.

Ὅποιοι ὑψηλὸς τίτλος, ὅποια μεγαλοπράγμων ἀσχο-
λία, ὅποια δόξα νὰ καλῆται τις ἀσυνεργὸς τοῦ Θεοῦ. Ποῖα
ἀνθρωπίνη φαντασία ἠδυνήθη ποτὲ νὰ ὀνειροπολήσῃ τοιοῦ-
τον μεγαλεῖον! Ποῖος αὐτοκράτωρ ἢ βασιλεὺς δὲν κλίνει
πρὸ τοῦ τίτλου τούτου τὴν κεφαλὴν. Ποῖος στρατηλάτης
νικητὴς, ποῖος σοφὸς δὲν θὰ κατεθετὲ τὰς νίκας καὶ τὰς
γνώσεις του διὰ νὰ ὀνομασθῇ οὕτω;

Θεοῦ συνεργός! Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἀγαθῆς πράξεως, παντὸς ἔργου ἀφοσιώσεως, πίστεως, ἀγάπης ὁ ἄνθρωπος δύναται δικαιοματικῶς ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὸν τίτλον τοῦτον ὡς εἰς κτῆμα ἀναπαύσεως, δωρηθὲν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὑφίσταται διωγμοὺς ἢ πίστις τῶν πατέρων σου; Προκινδύνευσον ὑπὲρ αὐτῆς καὶ γίνεσαι Θεοῦ συνεργός. Κινδυνεύει ἡ πατρίς σου, ἢ ὑπὲρ πάσαν ἄλλην ὑπηρετήσῃς τὴν πίστιν; Θέσσε τὸ στῆθός σου προπύργιον πρὸς σωτηρίαν αὐτῆς καὶ γίνεσαι Θεοῦ συνεργός. Πάσχουσιν οἱ ὅμοιοί σου βασιανίζόμενοι ὑπὸ τῶν ἡγεμονικῶν κακῶν, τῆς ἀμαθείας τῆς πλάνης, τῶν ἀρρωστιῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος; Σπεύσον νὰ διδάξῃς αὐτοὺς τὴν ἀλήθειαν, νὰ διαλύσῃς τὴν σκοπιζομένην αὐτοὺς πλάνην, νὰ παρὰσχῇς εἰς αὐτοὺς τὰ μέσα δι' ὧν θὰ θεραπευθῶσιν αἱ ψυχαὶ καὶ τὰ σώματά των. Καὶ γίνεσαι τοῦ Θεοῦ συνεργός.

Πλήρες πρόγραμμα ζωῆς Χριστιανικῆς, ζωῆς ἐναρέτου, ζωῆς ἐνδόξου περιέχουσιν αἱ δύο αὗται τοῦ Ἀποστόλου λέξεις. Πλήρες πρόγραμμα καὶ σύνθημα πορείας ἐν τῇ ζωῇ, ἐχοῦσης τέρμα τὴν περιπόνητον ἐν τῷ οὐρανῷ βασιλείαν.

Κατὰ τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χάριν καὶ ἐντολήν, ἐξακολουθεῖ ὁ Ἀπόστολος, ἐγὼ ἔθεσα θεμέλιον στερεὸν καὶ ἀκλόνητον, ἀλλὰ τὸν οἶκον ἄλλοι θὰ οἰκοδομήσουν καὶ οἱ ἄλλοι οὗτοι δὲν πρέπει νὰ θέσουν ἄλλα θεμέλια, διότι τὰ τεθέντα ὑπ' ἐμοῦ εἶναι τέλεια, ὡς προερχόμενα ἐκ τῆς θείας ἐντολῆς. Αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ θεμέλιος ἐφ' οὗ θὰ στηριχθῇ ἡ σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητος. Ποῖος ἄλλος δύναται νὰ εὕρῃ τελειοτέραν καὶ θειοτέραν βάσιν διὰ νὰ στηρίξῃ τὴν ἀνθρωπίνην σωτηρίαν, ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἐπεμφεν αὐτὸς ὁ Θεός; Καὶ ποία ἄλλη βῆσις δύναται νὰ εἶναι τελειότερα καὶ θειοτέρα ἀπὸ ἐκείνην, ἥτις ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν ἵνα σώσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐκ τῆς ἀμαρτίας;

Κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ θὰ κριθῇ ἕκαστος καὶ κατὰ τὸν σπόρον τὸν ὁποῖον ἐσπεῖρε θὰ θερίσῃ. Ὁ ἕλθῃ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας τὸ ὁποῖον θὰ καταστήσῃ φανερά καὶ τὰς μὲλλον ἀποκρύφους ἐνεργείας ἐκάστου. Τοὺς πράξαντας τὰ ἀγαθὰ, οὐδὲν θὰ δυνήθῃ ν' ἀποκρύψῃ ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς πράξαντας τὸ κακόν. Ἐὰν τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικήῃ ἐντὸς τῶν ψυχῶν σας, γίνονται ναοὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ αἱ ψυχὰς σας καὶ ὁ Θεὸς θὰ προφυλάξῃ καὶ προστατεύσῃ αὐτάς κατὰ πάσης ἐναντίας δυνάμεως.

Ταῦτα, ὅσα ἐδίδαξεν ὁ Ἀπόστολος, ἔχοντες εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν, ἀδελφοί, ὡς κανονίζωμεν τὴν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ πορείαν μας κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε τὸ μὲν θεῖον πνεῦμα, κατοικοῦν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, νὰ τηρῇ ἡμᾶς ἀναοὺς τοῦ Θεοῦ, αἱ δὲ πράξεις ἡμῶν ἐκάστοτε νὰ εἶναι τοιαῦται, ὥστε ἐπαξίως νὰ φέρωμεν τὸν μέγαν καὶ ἀπαράμιλλον τίτλον «συνεργοὶ Θεοῦ».

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΛΙΑΚΟΥΡΑ

Κλαῖνε τὰ μαῦρα τὰ βουνὰ παρηγοριά δὲν ἔχουν,
Δὲν κλαῖνε γιὰ τὸ ψῆλωμα δὲν κλαῖνε γιὰ τὰ χιόνια.
Ἡ κλεφτουργιά τ' ἀρνήθηκε καὶ βοδολαεὶ στοὺς κάμπους.
Ἡ Γκιόνα λέει τῆς Διάκουρας κ' ἡ Διάκουρα τῆς Γκιόνας:
—Βουνό μου ποῦσαι πὶδ ψηλά καὶ πὶδ ψηλά ἀγναντεύεις
Ποῦ νάσαι; τί νὰ γίνονται οἱ κλέφταις Ἀνδρουτσαῖ;
Σὰν ποῦ νὰ ψῆνουν τὰ σφαχτά, νὰ ρίχνουν στὸ σημάδι;
Ποιὺς κάμπους νὰ στολίζουνε μὲ τούρρικα κεφάλια;
—Τί νὰ σοῦ πῶ, βρε Διάκουρα, τί νὰ σοῦ πῶ, βουνό μου,
Τὴν κλεφτουργιά τὴν χαίρονται οἱ ψωριασμένοι κάμποι.
Ἡ Διάκουρα σὰν τᾶκουσε πολὺ τῆς κακοφάνης
Τηράει δεξιά, τηράει ζερβά: τηράει κατὰ τὸν κάμπο:
—Βρε κάμπε ἀρρωστιάριξε! βρε κάμπε μτραζιάρη!

Μὲ τὴ δική μου λεβεντιά νὰ στολιστῇς γυρεύεις:
Γιὰ βγάλε τὰ στολίδία μου, δὲς μου τὴ λεβεντιά μου
Μὴ λυώσω ὅλα τὰ χιόνια μου καὶ θάλασσα σὲ κάμω.

Ο ΟΚΝΗΡΟΣ

ΓΝΩΜΗ ΑΡΧΑΙΩΝ ΣΟΦΩΝ

Ἡ ὁκνηρία εἶναι μέγιστον κακόν, καὶ ὡς οἱ πρόγονοί τ' ἀπεφάνοντο, ἀτιμία καὶ κατασχύνῃ διὰ τὸν ἄνθρωπον ἀεργίῃ ὄνειδος. Ὡς ταλαίπωρε, ὁκνηρέ, λέγει ὁ σοφὸς Σολομὼν, ρίψον βλέμμα εἰς τὸν μύρμηκα, καὶ ἐκ μιμήθητι, καὶ γενοῦ ἐκείνου τοῦλάχιστον φρονιμώτερος, ὅτι ἐνῶ ὁ μύρμηξ οὔτε γεωργὸς εἶναι, οὔτε οὐδεὶς ἀναγίττει αὐτόν, οὔτε ὑπηρετεῖ Κύριόν τινα, ἅμα φθάσει ἡ ἐπὶ τοῦ θέρους ἀμέσως σπεύδει νὰ περισυνάξῃ καὶ ἀποταμίῃ τὴν τροφήν του, οὐχὶ ὀλιγωτέραν σπουδὴν δεικνύει ἐργατῶν ἀνθρώπων, οἵτινες θερίζουσι τοὺς στάχους ταμειούσι τὸν σίτον.

Ρίψον βλέμμα πρὸς αὐτὴν τὴν μέλισσαν, ὦ ὁκνηρέ, διδάχθητι παρ' ἐκείνης πόσον ἀγαπᾷ τὴν ἐργασίαν κατὰγίνεται νυχθημερόν· ἐκ δὲ τῆς ἐργασίας αὐτῆς πάντα οἱ ἄνθρωποι πάσης τάξεως ὠφελοῦνται· ὑπὸ πάντων δ' ἐξ αὐτῆς πᾶται καὶ δοξάζεται, καίτοι μικρὰς κέκτῃται σωματικὰς δυνάμεις.

Ὡς ταλαίπωρε ὁκνηρέ, ἕως πότε θὰ κεῖσαι ἐπὶ τῆς κλινῆς πότε θὰ ἐγερθῇς ἐκ τοῦ ὕπνου; ὅτε μὲν κοιμᾷσαι, ὅτε κἀθεσθαί, ἔπειτα πάλιν νυστάξεις, ἀκολουθῶς σταυρῶν τὰς χειρὰς σου, καὶ τέλος πάντων μεθ' ὅλα ταῦτα αἰσθάνεται ἡ μεγάλη πτωχεία, ἥτις ταχέως κατακυριεύσει καὶ καταμαστιῇ.

Καὶ ὁ σοφὸς Σιράχ, ὅταν, λέγει, πρόκειται νὰ δώσῃ ἀπάντησιν εἰς ἐρωτήσεις, ἢ καὶ ἐν γένει νὰ ἀποφανθῇ, τινος ὑποθέσεως, μὴ σπεύδῃς ἀμέσως νὰ πράξῃς τοῦτο, διότι ἢ βραδύτης γίνεται πρόξενος ὠριμωτέρας σκέψεως· ὅταν δὲ πρόκειται νὰ ἐργασθῇς, ἀρξάμενος ἐπιχειρήσεώς τινος, βραδύνης, ἀλλ' ἐπιλήφθητι ἀμέσως τῆς ἐργασίας, καὶ σπεύδ' ἐκτελέσῃς τὴν ἐργασίαν. Ἡ φυγοπονία, λέγει ὁ αὐτὸς σοφὸς, ἐγένετο ἐκάστοτε πρόξενος πολλῶν κακῶν εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐργάζεται μετὰ τὴν ἐργασίαν, τότε εἰς τὸ γῆρας πολλὰ δυσάρεστα ἔχει νὰ δοκιμάσῃ καὶ δυστυχίαν, ἵσως δὲ καὶ ἀμαρτωλὸς ἐκ τῆς πενίας καὶ δεινῶν, κινδυνεύει νὰ καταβῇ εἰς τὸν τάφον.

Ὁ δὲ σοφὸς Φίλων ὁ Ἰουδαῖος γνωμοδοτεῖ ἐν εἰδει σμοῦ ὅτι, ὅταν τις συνεχῶς ἐργάζεται, τότε καθίσταται βαθμυδὸν ἀληθὴς ἐπιστήμων εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ, ὅταν δὲ ἀποφεύγῃ τὴν ἐργασίαν, τότε καθίσταται ἀμαθὴς καὶ σιωπῶς ἀσήμαντος ἄνθρωπος· τὸ δὲ χεῖριστον πάντων, λέγει, ὅτι πλεῖστοι ἄνθρωποι ὡς ἐκ τῆς ὁκνηρίας καὶ τῆς ἀεργίας ἀπώλεσαν ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὰς τὰς φυσικὰς δυνάμεις τοῦ σώματος, καὶ κατήντησαν εἰς εἰδός τι παραλυσίας.

Μάθετε λοιπόν, ὦ ἄνθρωποι ἐκ τῶν σοφῶν τούτων συμβουλῶν τῶν ἐνδόξων καὶ πεφημισμένων ὑπὸ τῶν γενναίων τῆς ἀνθρωπότητος ἀνδρῶν, ὅτι ἡ ὁκνηρία καὶ ἡ φυγοπονία εἶναι πηγὴ κακῶν καὶ ὀλεθρίων δυστυχημάτων διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Ἡ ὁκνηρία καθιστᾷ τοὺς ἀνθρώπους πτωχοὺς, ἡ δὲ πτωχεία συμκρίνει αὐτοὺς ταπεινοὺς ἐνώπιον τῶν ἄλλων· ἐξασθενεῖ τὴν διάνοιαν, ἐξευτελίζει τὸ φρόνημα, καὶ καθίσταται ὁ ἄνθρωπος περιγελῶς καὶ ὑποπόδιον τῶν ἄλλων· ὅπου δὲ πορεύεται ὁ ἄεργος καὶ φυγόπονος, οὐδεμίαν

νὰ εὕρῃ ὑποδοχὴν· καὶ ἐὰν τραπῇ σήμερον δωρεάν, ὃν θὰ ἐξωσθῇ ἐξω τῆς θύρας τούτου ἢ ἐκείνου, καὶ θὰ ἡμισθῇ ὡς πονηρὸς καὶ ὡς ἄδικος, ἀξίῳ νὰ τρέφεται ἐν κόπῳ τῶν ἄλλων. Ἐπὶ τέλους δὲ ὁ ὁκνηρὸς καὶ μισηρὸς ὑβρίζων ἐντεῦθεν, ἐξευτελιζόμενος ἐκεῖθεν, πᾶσι τὰ πάνδενα σήμερον, ἀπορῶν καὶ περιπίπτων εἰς ἀνίαν αὖριον, ἐξοικειοῦται πρὸς πάντα ταῦτα, καὶ εἰ καὶ ὑφίσταται αὐτὰ μετὰ ψυχρότητος καὶ ἀδιαφορίας· ἄλλ' ὅποιαν τότε οἰκτρὰν καὶ ἀποτρόπαιον εἰκόνα τὰ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος! Δὲν εἶναι πλέον ἄνθρωπος, εἶναι ἄχθος τῆς γῆς, εἶναι εἰδός τι ζῴου, τρεφομένου εἰς ὁδοὺς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΤΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἀναγνώστης τῆς «Πατρίδος» ἐκ Καίρου γνωρίζει αὐτῇ τῆς δι' ἐπιστολῆς του.

«Ἀπὸ τὰ 1853 ἐπὶ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου μοῖρα ἰσχυρὰ Γαλλικοῦ στόλου προερχομένη ἐκ Τουλῶνος ἐπρόκειτο νὰ ταχθῇ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ὕδατα κατευθυνομένη εἰς τὴν Αἴαν.

Ὁ Γάλλος ναύαρχος ἐνθυμηθεὶς τὴν ἀρχαίαν δόξαν τῶν ἑλληνικῶν ὑδάτων εἶχε τὴν ἐμπνευσιν νὰ φέρῃ τὸν στόλον εἰς τὰ νερὰ τῆς Σαλαμίνος. Εὐθὺς ὡς ἐσηλθον ἡ Γαλλο-ναυαρχίς εἰς τὸ ἱστορικὸν στενὸν ὁ ναύαρχος ἔδωκε τὸ ἡγεγυλμα.

Προσοχή. Ὁ ναύαρχος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του εἰς τὴν γέφυραν καὶ πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τὸ πλήρωμα.

Ἀποκαλυφθῆτε. Περιοῦμεν τὸ στενὸν τῆς Σαλαμίνος, ἐσώθη ὁ πολιτισμός. Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

Ἦσαν δὲ κάποιος ὁμογενὴς ἐζήτησε νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ναύαρχον διὰ τὰ φιλελληνικά του αἰσθήματα, εἶπε. Τὰ παραγγέλματα ποῦ ἔδωσα εἰς τὸ ναυτικόν μου εἰς τὴν Σαλαμίνα μοῦ τὰ ἐδίδαξε ἡ ἱστορία σας.

Ὁ ἐπιστάτης πληροφορεῖ δι' αὐτὰ ἀνεγράφησαν εἰς τὴν ἑλληνὴν ἐφημερίδα ὁ «Ἀμερόληπτος», ὁ ὁποῖος ἐξεδίδετο εἰς τὴν Σμύρνην καὶ τονίζει τὴν διαφορὰν τῶν Γαλλικῶν αἰσθημάτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ τῆς σημερινῆς.

Ερωτῶμεν καὶ ἡμεῖς: —Ἀλλὰ μόνον τῶν Γαλλικῶν;

ΑΝΔΡΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΕΙΑ

Σ'

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΡΩΕΣ

Ὁ χιλιάρχος ἐτῶν εἶχον παρέλθῃ ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἑλάνων μεταναστεύσεως ἀπὸ τῆς κεντρικῆς Ἀσίας εἰς τὴν ἑλάνων. Ἐκ τοῦ ὁροπεδίου τοῦ Ἰράν, ὑπὸ τὸν Ἰνδικὸν ὅκεανον, ὑπὸ τῶν Ταταρομογγολικῶν φύλων ἰσως ἐξωλεσμένοι, οἱ Ἰαπετικοὶ λαοί, ἡ εὐγενεστάτη ἀνθρωπίνη οὐσία, καταλιπόντες τοῦτο τὸ Ἰράν μετῴκησαν τινὲς μὲν εἰς Πέρσας, Μῆδους, Ἀρμένιους ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀσίας, οἱ ἄλλοι δὲ (Σλαῦοι, Γότθοι, Κέλται, Ἰταλοὶ, Ἕλληνες) εὐρώπῃ.

Μετὰ τῶν Ἑλλήνων δὲ κατήλθον ἀπὸ τοῦ Δουνάβεως τὴν νοτιοανατολικὴν τῆς Εὐρώπης χερσονήσον λαοὶ συγγενεῖς, τὰ ποικιλώματα θρακικὰ φύλα (Παῖονες, Ἀγριᾶνες, Ἰλλυριοί, Θυνοί, Βιθυνοί) καὶ οἱ Φρύγες. Τούτων οἱ μὲν Ἰλλυριοὶ—πλὴν τῶν Βιθυνῶν, οἵτινες διεπεραιώθησαν εἰς τὸν Ἰράν—κατῴκησαν τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου τὰ

πρὸς βορρᾶν, οἱ δὲ Φρύγες διελθόντες τὸν Ἑλλησπόντον κατῴκησαν ἐν Ἀσίᾳ. Ἐξ αὐτῶν δὲ πάλιν οἱ μὲν Θράκες, ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἐπηρεασθέντες ὑπὸ τῶν περιοικούντων βαρβάρων (Μοισῶν καὶ Ἰλλυριῶν) δὲν παρηκολούθησαν εἰς τὸν πολιτισμὸν τοὺς ὁμοφύλους, τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ τέλος ἀπὸ τῶν μακεδονικῶν χρόνων ἐκκλιναν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἀφωμοιώθησαν, οἱ δὲ Φρύγες, ὑπὸ τῆς Ἀσίας τῆς σκαιᾶς περιστοιχισθέντες, μονονουχί ἐξεδαρβώθησαν, ἐχθρῶν δὲ ἔλαβον στάσιν πρὸς πᾶν τὸ Ἑλληνικόν, μόνον τοὺς θεοὺς διατηρήσαντες τοὺς Ἑλληνικοὺς καὶ ἴσως τὴν γλῶσσαν.

Ἐνῶ δὲ οὕτως ἀπεξενώθησαν τῶν ὁμοφύλων, κατέσχον χώραν κυρίαρχον τῆς μεγάλης τοῦ ἐμπορίου ὁδοῦ. Τί δὲ οἱ Ἕλληνες Ἀργοναῦται, λαοὺς ἀξένους ἀσιανοὺς καταβαλόντες καὶ ἡμερώσαντες, τὴν Μαύρην θάλασσαν τὴν ἀνθρωποφάγον διαπλεύσαντες καὶ πρᾶξαντες ἤνοιξαν διὰ τὸν πολιτισμὸν τοὺς σιτοφόρους κόλπους τοῦ Εὐξείνου Πόντου; Οἱ ἄδικοι Φρύγες οἱ παρὰ τὸν Ἑλλησπόντον οἰκούντες, πόλιν ἰσχυρὰν τὴν Ἴλιον ἔχοντες, ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς Ἰδης στηρίζοντες τὰ νῦνα καὶ τὴν Ἀσίαν ἐπικούρου καλοῦντες πρῶτον, ἐκράτουν τὴν διόδον, ληστεύοντες τοὺς παραπλέοντας καὶ πολυλαχῶς ἄλλως ἀδικούντες.

Οἱ οὕτω δὲ προσφερόμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσφέρωνται πρὸς τὸ θεῖον εὐλαβῶς. Βασιλεύει τῶν Τρώων, ὡς ἐκαλοῦντο οἱ παρὰ τὸν Ἑλλησπόντον Φρύγες, ὁ Λαομέδων. Τότε φυγάδες ἐκ τοῦρανοῦ ἦσαν, διότι ἐστασίασαν κατὰ τοῦ Διὸς, τῆς σοφῆς καὶ ἐννόμου τοῦ σύμπαντος τάξεως, ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ἀπόλλων. Ἐπὶ τῆς γῆς πλανώμενοι οἱ ἐκπῶτοι θεοὶ ἐξέπεσον εἰς ἀνθρωπίνας ἀνάγκας, καὶ πόρον βίον ζήτοῦντες ἤλθον πρὸς τὸν Λαομέδοντα. Τυφλὸς τὸν νοῦν ὁ Ἀσιανὸς δὲν εἶδεν ὑπὸ τὴν ἡλλοιωμένην μορφήν τὰς ὑπὸ θεοῦ φωτὸς καταλαμπομένας ὄψεις τῶν ἀθανάτων. Ὡστε ἀνέθηκεν εἰς τὸν Ποσειδῶνα μὲν νὰ κτίσῃ τὰ τεῖχη τοῦ Ἰλίου, εἰς δὲ τὸν Ἀπόλλωνα νὰ βόσκη ἐπὶ τῆς Ἰδης τὰ ποίμνια αὐτοῦ. Τὰ τεῖχη τοῦ Ἰλίου ἐκτίσθησαν ἄσειστα καὶ ἀπόρητα, αἱ ἀγέλαι τοῦ Λαομέδοντος ἐπληθύνθησαν ὑπὸ τὸ ὄμμα τοῦ θεοῦ Βουκόλου, ἀλλ' ὅτε ἐλητῆθη ὁ μισθός, δὲν ἔδωκε τοῦτον ὁ ἡγεμὼν τῶν Τρώων· διότι ἀπαίδευτος καὶ ζώδης δὲν ὑπῆκουεν εἰς ἐκεῖνον, ὅστις εἶναι τεταγμένος νὰ ἀρχῇ, τὸν νόμον «πάντων βασιλέα οὐ μόνον τῶν θνητῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἀθανάτων» ὡς λέγει ὁ Πίνδαρος.

Θὰ τιμωρῆθῃ ὁ ἀσεβής· λοιμὸς ἐπῆλθε τὴν χώραν καὶ δράκων παμφθόρος. Ὁ ἀσεβὴς καὶ ἄνανδρος βλέπει τὸν λαὸν του φθειρόμενον, ἕως μαντεύματα ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ ἐκθέσῃ εἰς βορρὰν τοῦ θηρίου θῦμα ἐξίλασμοῦ τὴν θυγατέρα Ἡσιόνην. Ὁ Ἡρακλῆς παρερχόμενος ἐκεῖθεν ἀναλαμβάνει νὰ σώσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ βράχου δεδεμένην κόρην. Καταβάλλει τὸν δράκοντα, σφάζει τὴν βασιλοπάϊδα, ἀλλὰ τὴν ἀμοιβὴν—ἵππους, δῶρον τοῦ Διὸς—δὲν ἀποδίδει ὁ ἐπίορκος. Θὰ τιμωρῆθῃ. Ὁ Ἡρακλῆς μετ' ἄλλων Ἑλλήνων ἐπὶ ἐξ νεῶν στρατεύει κατὰ τῆς Τροίας. Ἡ πόλις ἐπορήθη καὶ κατεσκάφη ὑπὸ τῶν ἡρώων τῶν εὐσεβῶν. Ὁ ἄνανδρος ἐφρονέθη. Ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπωλήθη μετὰ τοῦ λοιποῦ ἐξανδραποδισθέντος λαοῦ καὶ ἡ θυγάτηρ Ἡσιόνη γέρας δοθεῖσα εἰς τὸν Τελαμῶνα ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ τὸν Τεῦκρον.

Ἀλλ' οἱ θεοὶ ἐβουλεύθησαν ν' ἀφανίσωσι τὴν ἀνιδρυθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Πριάμου πόλιν. Καὶ ἦσαν μὲν ἐν αὐτῇ ναοὶ καὶ βωμοὶ τῶν θεῶν, ἀλλ' ἐπίορκα ὤμνουν ἐπὶ τῶν βωμῶν τούτων οἱ νέοι, μάλιστα κατήσχυνον τὴν λατρείαν τοῦ Ἑνίου Διὸς, ἐλάτρευον δὲ εἰς τὸν ἔρωτα τῆς σαρκὸς, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ ἄναξ Πριάμος πάμπλου εἶχε σμῆνος γυναικῶν, ἐξ ὧν, πλὴν δώδεκα θυγατέρων, πενήτηκοντα ἐγέννησεν υἱούς, τοὺς πλείστους ἀνάνδρους. Τῶν θεῶν ἡ βουλή

πρόχειρον εὖρε πόρον τὴν Ἀσιατικὴν πρὸς τὴν σάρκα λα-
τρεῖαν. Ἐν ταῖς γάμοις τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος, καθ'
οὓς παρέστησαν καὶ οἱ θεοί, ἡ μὲν κληθεῖσα εἰς αὐτοὺς μο-
χθηρὰ θεότης Ἐρις ἔρριψε μῆλον, ἐφ' οὗ ἦτο ἡ ἐπιγραφή
«ἡ ὠραία νὰ τὸ λάβῃ» (ἡ καλὴ λαβέτω). Τίς εἶναι ἡ ὠ-
ραία μεταξὺ τῶν θεαινῶν; ἰδοὺ ἡ ἔρις. Οἱ θεοὶ ἀποφεύγουσι
νὰ γείνωσι κριταί, φοβούμενοι τὴν ὀργὴν ἐκείνων, αἵτινες
δὲν ἤθελον προκριθῇ. Ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ λοιπὸν ὀδηγούμεναι
πορεύονται αἱ τρεῖς ἀντιφερόμεναι θεαὶ πρὸς ἀνατολάς.
Ἐκεῖ ἐπὶ τῆς Ἰδης τῆς φρυγικῆς, πληρῶν τὰς πτυχὰς αὐ-
τῆς μὲ αὐλήματα ἡδυπαθοῦς φρυγιστὶ μουσικῆς, εὐρίσκεται
ὁ μωρὸς κριτὴς ποιμαίνων τὰς ἀγέλας τοῦ Πριάμου, ὁ Ἀ-
λέξανδρος Πάρις ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Πρὸ αὐτοῦ τοῦ ἀνοήτου ἔρ-
χονται αἱ θεαί, ἡ Ἥρα σεμνὸν ἐκλάμπουσα κάλλος, λου-
σθεῖσα εἰς τὰ ὕδατα τῆς Κανάθου πηγῆς, δὲ οὐ πάλιν
νεότης παρθενικὴ ἐπήνθει ἐπὶ πᾶσαν, ἡ Ἀθηνᾶ εὐοσμίαν
ἀποπνεύουσα ἀγνότητος καὶ ὑγείας, καὶ τὸν κεστὸν
αὐτῆς, ὅπλον ἄμαχον, φέρουσα ἡ Ἀφροδίτη, οὐχὶ ἡ Ἑλ-
ληνικὴ Ἀφροδίτη, ἡ Οὐρανία, ἀλλ' ἡ Πάνδημος, Ἀστάρτη
τις Ἀσιατικὴ, ἡ κνίζουσα τὴν σάρκα, τὸ κτηνώδες
τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν. Δῶρα ὑπὸ στυγνότητι εἰς τὸν κριτὴν
ἡ Ἥρα ἡ βασίλισσα κράτος μέγα ἰσχυρὸν καὶ περιλαμ-
πὲς ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ Ἀθηνᾶ σοφίαν ἀκτινοβόλον καὶ ἀνέ-
σπερον δόξαν, ἡ δὲ Ἀφροδίτη τὴν ὠραιότητα, γυναῖκα τῆς
γῆς. Ἄν ἦτο κριτὴς ὁ Ἀχιλλεύς, ἤθελε δῶσθαι τὸ μῆλον τῆς
Ἐριδος εἰς τὴν Ἥραν, ἂν ἦτο ὁ Ὀδυσσεύς, ἤθελε δῶσθαι
αὐτὸ εἰς τὴν Ἀθηνᾶν, τὸ κτήνος τὸ Ἀσιατικόν, ἐν ἁρμονίᾳ
πρὸς τὰ ἔνστικτα τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ, προέκρινε τὴν Ἀφρο-
δίτην.

Τῶν θεῶν ἐτελεῖτο ἡ βουλή. Ὁ Ἀλέξανδρος Πάρις ἐλ-
θὼν εἰς Σπάρτην, ἀσεδήσας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ ἁγιο-
τάτου τῆς ξενίας, ἀπήγαγε τὴν Ἑλένην. Οἱ Ἕλληνες εὖρο-
τὴν ἀφορμὴν. Στρατεύουσι κατὰ τῆς Τροίας. Οἱ Τρῶες ἀν-
τέχουσι κραταίως, οὐ μόνον ἐπεὶ δὴ ἐπικούροι ἔρχονται πρὸς
αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς Ἀσίας, καὶ Δύκιοι καὶ Ἀμαζόνες καὶ
Αἰγύπτιοι, οὐ μόνον ἐπεὶ δὴ ἀδάμαστα εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Πο-
σειδῶνος κτισθέντα τείχη, ἀλλ' ἐπεὶ δὴ μεταξὺ τῶν ἄλλων
Ἀσέδων, Πάριδος, Πανδάρου καὶ ἄλλων, ὑπάρχουσιν ὁ μάντις
Ἑλενος, ὁ πρὸς τὰ σημεῖα πάντοτε προσέχων τῶν θεῶν,
ὁ εὐσεβὴς Αἰνείας καὶ ὁ Ἑκτωρ, ἀγαθὸς σύζυγος, φιλό-
στοργος πατὴρ καὶ υἱὸς καὶ ἀδελφός, τοὺς θεοὺς σέβων ἀλη-
θῶς, διὸ καὶ ἔχει αὐτοὺς πάντοτε σχεδὸν καὶ μετὰ θάνατον
παραστάτας, ὁ χάριν τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος προκιν-
δυνεύων πάντοτε καὶ εἰπὼν τὰ περιβόητα ῥήματα «κάθε
σημεῖον ἐρχόμενον ἀπὸ τῶν θεῶν εἶναι ἀρίστη προτροπὴ ν'
ἀμυνώμεθα ὑπὲρ τῆς πατρίδος.»

"Επρεπε να υπερισχύση εκεί ο Έλληνικός πολιτισμός.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' εβδομάδα.

Ὑπενθυμίζομεν οὖν κατὰ τὸν ἡμέτερον ὑπὲρ ἱερῶν καὶ πατριῶν ἀγῶνα, καθ' ὃν καὶ ἀπειλὰς ἀκούομεν νῦν καὶ ἐπιθέσεις ὑφιστάμεθα, κατὰ τὸν ἔξοχον ὑπὲρ ἐσσιῶν καὶ βιωμῶν ἀγῶνα οὐδένα οὐδέποτε θέλομεν εὐχόμενοι βλάψωμεν, διότι οὐδένα ἐβλόψαμεν ἐκ τῶν μεθ' ἡμῶν συμβιωσάντων καὶ συνεργασθέντων ἐπὶ δέκα καὶ τρεῖς αἰῶνας, πολλὰ σίφη λαὸν ἀπὸ δυσγενείας εἰς τὸ φῶς τῆς ἀληθοῦς ζωῆς μεθοδηγήσαντες καὶ τὰ θεμέλια τῆς ἐθνικῆς ὑποστάσεως, καὶ παραδόντες εἰς αὐτοὺς καὶ διὰ τῆς πίστεως αἰρωτὰ διατηρήσαντες, συμφυλάξαντες ἅμα καὶ τὰ ἡμέτερα. Τοῦτο πιστεύομεν καὶ ἀποκαλοῦμεν πολιτικὴν χρησὶν, ἀξίαν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἑλλή-

νικοῦ πολιτισμοῦ, ἀξίαν τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἐν ᾧ
 ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐκκλησιαστικὴ Ἀ-

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

N. M. Σ. Φίλιπποὺ πολ: ν. Ἀνεξαρθήτως τῇ
ἡ ἰδιωτικῶς χρησιμοποίησέως τῆς πᾶσα πληροφορία τοιαυ-
τῶσα τὰ ἐθνικὰ συμπερότα ἡ ἔστω καὶ λεπτομερείας αὐτῶ-
νας γίνεται δεκτῇ. Εὐχαριστοῦμεν. — Μ. Τ. Πέργαμα
Σ. Σ. Ἀδριανούπολιν, Χρ. Τ. Ἀλγέριον
Χαρτούμ. Ἐσταλήσαν. — Γρ. Μ. Σῦρον, Κ. Π. Κ
ρα. Ἀντ. Β. Βρυτιτόν, Ξεν. Π. Ἀδεν, Χρ.
στώνην. Δύνασθ' ν' ἀποταθῆτε πρὸς τοῦτο εἰς τοὺς
τας τὴν διανομήν. — Α. Α. Κέρτζ, Ν. Μ. Π. Κεῖπ
Γράφομεν. — Γρ. Σ. Δονδῖνον. Ἀξιώσεις δὲν δια-
πρὸς οὐδένα πολλῶ δὲ μάλλον πρὸς τοὺς κατοικοῦντας εἰς
χιμαζόμενα οἰκονομικῶς. Ἡ γενναιοφροσύνη τῶρα ἐπιβάλλει
τοὺς ἄλλους. — Ν. Μ. Κ. Ἀξάριον, Γρ. Δ. Κάλυμνον
Γ. Μολάου, Γ. Π. Κ]πολιν. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ
στήσωμεν ὑμᾶς, ἀλλὰ διὰ νὰ διπλασιάσωμεν τὰς ἀποστολὰς
τεῖται καὶ τῆς ἐκδόσεως ὁ διπλασιασμός. — Σ. Α. Μ. Λ
Κ. Τ. Σμύρνην, Γρ. Ν. Θεσσαλονίκην
Καϊσαρείαν, Στ. Ο. Μερσίναν, Α. Δ. Τζ
Διὰ λόγους ἀνεξαρθήτους τῆς θελήσεως ἡμῶν. Φύλλα ἀπ
στέλλονται διὰ πρώτου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 40,000,000

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡ. 9,275-000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΔΟΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ἐν Λονδίῳ (22 Fench
Street), Ἀλεξανδρεία, Καῖρῳ, Χαρτοῦμ
δὲν Ζαγαζίκ καὶ Μανδούρα, Κων)πόλει
λατᾶ καὶ Σταμπούλ), Σαμψούντι, Τραπεζοῦ
Σμύρνη, Θεσσαλονίκη, Σέρραϊς, Καθ
καὶ Ξάνθη, Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ
ρίσση, Τριπόλει. Σύρῳ, Καλάμαις, Χαν
Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῳ Κρήτης.

ΙΣΤΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 17:30 ΙΟΥΝΙΟΥ 191

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Διαθέσιμα :

Ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ παρ’			
ἐγκλωρίοις Τραπεζίαις	Δρ.	13,726,974,83	
Παρα Τραπ. ἐν Εὐρώπῃ			
καὶ Σηματα ἐν χαρτ.	»	13,293,300.26	Δρ. 27,020
Προεξοφλήσεις καὶ προκαταβολαὶ Γραμματίων	»		25,314
Ἡγγυημένοι λογαριασμοί :			
ἐπὶ ἐνεχυρῶν χρεωγρ.	Δρ.	55,775.292 01	
» ἐμπ. καὶ ἄλλων ἐγγ.	»	40,130,241 35	
» ὑποθήκῃ ἀκινήτων	»	10,371,944.36	Δρ. 106,27
Τρέχοντες λησμοὶ χρεωστικοὶ	»		16,668
Ὁμολογίαι Ἐθνικῶν Δανείων, Διμενικῶν Τα-			
μείων καὶ ἀνωνύμων Ἐταιριῶν	»		10,473
Χρῆμα καὶ τοκομερίδια	»		8.84
Συμμετοχαὶ εἰς ἐπιχειρήσεις	»		3,67
Κτήματα Τραπεζῆς	»		4,72
Ἐγκατάστ. καὶ ἐπιπλα Κεντρ. καὶ Ὑποκατ.	»		80
	Δρ.	203,79	

ΠΛΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἑταρικὸν	Δρ.	40,000
Κεφάλαιον τακτικὸν Ἀποθεματικὸν	»	5,278
Ἀποθεματικὸν Προνοίας	»	4,000
Καταθέσεις	Δρ.	92,470,278,04
Ταμειυτήριον	»	11,970,821.52
Τρέχοντες ὁσμοὶ πιστωτικοί	Δρ.	104,441
ὑποκαστήματα	»	12,378
Ἑξωτερικοὶ ὁσμοὶ	»	2.36
Προσωρινοὶ ὁσμοὶ καὶ διάφορα	»	19,86
	»	15,47
	Δρ.	203,79

Ο Γεν. Διοικητής
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογ.
Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ